

עפ"ג 30021/12/15 - יעקב פרידמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 30021-12-15

יעקב פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המערער

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי) מיום 2.11.15 בת"פ 56159-05-13.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסמים ובעבירה של גידול סמים. על המערער נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 29.11.12 מכר המערער לסוכן משטרתי סם מסוג קנבוס במשקל 9.82 גרם נטו בתמורה לסך של 1,000 ₪. ביום 31.12.12 מכר המערער לסוכן סם מסוג קנבוס במשקל 2.79 וכן במשקל 11.97 גרם נטו בתמורה לסך של 1,300 ₪. ביום 31.1.13 מכר המערער לסוכן סם מסוג קנבוס במשקל 15.98 גרם נטו בתמורה לסך של 2,000 ₪. בנוסף, ביום 27.5.13 גידל המערער שתילי קנבוס רבים במשקל של 388.34 גרם נטו ב- 34 אדניות.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טען כי אביו המנוח של המערער החזיק ברישיון לצריכת קנאביס רפואי, ובנסיבות אלה, המערער, אשר סעד אותו, נחשף לראשונה לסם זה. המערער פעל מתוך שיקול דעת מוטעה, ללא הבנה מלאה של

עמוד 1

חומרת מעשיו, ולראיה, אף גידל את הסם באדניות באופן שלא צלח והצמח נמצא רקוב ונבול. לשיטתו, על בית משפט קמא היה לבחון את שיעורה של התפרחת מתוך כלל חלקי הצמחים שגידל המערער, ובכלל זה לבחון את כמות תמצית הסם שניתן היה להפיק מהם. בדירתו של המערער לא נמצא כל מכשור המשמש לגידול הסם. עוד נטען כי בית משפט קמא שגה בקובעו כי הסם לא הופץ בפועל נוכח פשיטת המשטרה לביתו של המערער, ולא מטעמים הקשורים במערער, שממילא לא יכול היה למכור את העלים הרקובים שגידל. ב"כ המערער הפנה לתסקיר החיובי שניתן על ידי שירות המבחן בעניינו של המערער, בו פורט כי הוא נטל אחריות על מעשיו והוא מתייגר בשל העבירות, מצבו הנפשי והבריאותי ירודים ביותר, הוא מטופל בתרופות ומשולב בטיפול פסיכולוגי שהתחיל ביוזמתו. כמו כן, הוערך כי רמת הסיכון להישנות העבירות הנה נמוכה. לפיכך, טוען ב"כ המערער כי יש להקל בעונשו של המערער. הודגש עוד כי המערער הינו כבן 53 ואב ל - 11 ילדים, ללא עבר פלילי. המערער הודה בהזדמנות הראשונה בעבירות שיוחסו לו. העבירות בוצעו לפני כשלוש שנים. המערער שהה במעצר כחודש ימים ועוד שנה ותשעה חודשים היה נתון במעצר בית בתנאים מגבילים. מאז ועד היום המערער לא ביצע כל עבירה ולא הפר את התנאים המגבילים. כמו כן, נטען כי עונש מאסר בפועל משמעו טראומה קשה עבורו ובאה בקשה לקבלת חוות דעת ממונה לצורך בדיקת כשירותו למאסר בעבודות שירות, ונטען כי יש ליתן משקל לשיקולי חסד ורחמים. בכל מקרה, ניתן היה שלא לסטות מהמתחם, זאת על פי קביעתו של בית משפט קמא עצמו, ולקבוע ענישה בתחתית המתחם. בעקבות האירועים המערער עקר, מחמת הבושה, את מגוריו מירושלים עם ילדיו. הוסף עוד כי בניכוי ימי מעצרו ושליש, אמור המערער לרצות 56 ימים בלבד, ועדיף להגדיל את התקופה, ובלבד שהמאסר ירוצה בעבודות שירות.

המשיבה טענה, מנגד, כי למערער נעשה חסד גדול בענישה המקלה שהוטלה עליו לאור חומרת מעשיו. וכן, היה מקום לקבוע, לפחות, שני מתחמים נפרדים לסחר ולגידול הסם. לא צורפה סנקציה כלכלית. נטען עוד כי המערער אינו לקוי בנפשו אלא סובל מחרדות, תופעה טבעית למי שעומד לדין. מכל אלה נטען כי יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 53 שנים, ללא הרשעות קודמות, נשוי ואב ל - 11 ילדים, חמישה מהם נשואים. המערער נעדר יציבות תעסוקתית ומתקשה לפרנס את משפחתו. המערער אובחן כבעל הפרעת אישיות, הסובל ממצב חרדתי, דכאוני והסתגלותי, הקשור לנסיבות חייו, ומטופל בתרופות. כיום המערער מטופל אצל פסיכולוגית, אליה פנה מיוזמתו, ונראה כי הוא מפיק תועלת מכך. שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון להישנות העבירה הנה נמוכה, המערער קיבל אחריות לביצוע העבירות, הביע חרטה והסביר כי ברקע להן עמד מצבו הכלכלי, והפיתוי לרווח כספי. שירות המבחן סבור כי נוכח נסיבותיו האישיות של המערער, שליחתו לעונש מאסר בפועל עלולה להביא לנסיגה נוספת במצבו, והמליץ על הטלת עבודות שירות לתקופה קצרה וצו מבחן פיקוחי.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, והאחריות שנטל על ביצוע העבירות. כמו כן, לזכותו עומד עברו הפלילי הנקי והערכת שירות המבחן לפיה קיים סיכוי הנמוך להישנות ביצוע העבירות. לטובתו של המערער יש להביא בחשבון גם את הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהעונש שהוטל עליו,

ובכלל זה את ההשפעה השלילית, אותה העריך שירות המבחן, העלולה להיות לעונש של מאסר בפועל על מצבו הנפשי. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, כפי שפורט בגזר דינו של בית משפט קמא. המערער מכר סם מסוג קנבוס במשקל הנע בין 9.82 גרם לבין 15.98 גרם, בתמורה לרווח כספי הנע בין 1,000 ₪ ל - 2,000 ₪. כמו כן, המערער גידל סם בעשרות אדניות. בדין קבע בית משפט קמא כי אין הצדקה להעריך ולבחון את שיעור התפרחת מתוך כלל חלקי הצמחים, מצבו הפיזי של השתיל או כמות הסם שניתן להפיק ממנו, והפנה לפקודת הסמים המסוכנים, לפיה סם הקנבוס כולל בחובו כל צמח או חלק ממנו. בית משפט קמא קבע את עונשו של המערער תוך חריגה לקולה מהעונש ההולם לכלל מעשי העבירות שביצע, מתוך התחשבות בכלל השיקולים שעומדים לטובת המערער, כפי שפורטו לעיל. בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 1/5/16 עד השעה 10:00, בבית המעצר ניצן.

ניתנה היום, י"ד אדר ב' תשע"ו, 24 מרץ 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**